

Juridisch bulletin

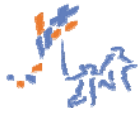

Dienstvoorschriften 2001

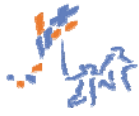

Inhoud

1. Ministeriële omzendbrieven	4
1.1 Tweede addendum van 15 februari 2001 bij de Omzendbrief nr. 527 van 7 juni 1993 (Kinderen geplaatst in een gezin door bemiddeling van een dienst voor plaatsing in gezinnen of door bemiddeling van een adoptiedienst of - instelling- artikel 51, § 4 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders).....	4
1.2 Omzendbrief nr. 571 van 13 juni 2001 (Toepassing van artikel 76bis, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Barema's van gezinsbijslag van toepassing op 1 juni 2001)	5
1.3 Omzendbrief nr. 572 van 3 augustus 2001 (Kinderbijslag voor ontvoerde kinderen - Algemene afwijking overeenkomstig art. 52, derde lid van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (G.W.) en de toepassing van art. 69 van de G.W.).....	6
1.4 Omzendbrief nr. 573 van 17 september 2001 (Aanvullende Administratieve Schikking van 9 mei 2001 tot wijziging en vervolgediging van de Administratieve Schikking van 27 februari 1977, gewijzigd bij akkoord van 2 oktober 1991, betreffende de toepassingsmodaliteiten van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië van 29 januari 1975, B.S. 30 juni 2001, blz. 22618 - 22619).....	7
1.5 Omzendbrief nr. 574 van 20 november 2001 (Toepassing van artikel 66 KBW - Afstand van voorrang).....	9
2. Omzendbrieven van de RKW	13
2.1 Omzendbrief nr. 1326 van 19 januari 2001 (Voorafbetaling van het kraamgeld - Maatregelen om de tijdige voorafbetaling van het kraamgeld te vrijwaren).....	13
2.2 Bijlage 7/108 van 19 maart 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)	14
2.3 Omzendbrief nr. 1327 van 20 april 2001 (Recht op gezinsbijslag voor grensarbeiders)	15
2.4 Omzendbrief nr. 1328 van 18 mei 2001 (Koninklijk besluit van 7 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 december 1975 - Recht op kinderbijslag voor het kind dat studies volgt in het kader van een communautair actieprogramma - Recht op kinderbijslag tijdens de stage)	16
2.5 Omzendbrief nr. 1329 van 18 mei 2001 (Koninklijk besluit van 19 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW, B.S. 20 april 2001 - Begrip feitelijk gezin).....	18
2.6 Omzendbrief nr. 1330 van 21 mei 2001 (Informatievergaring met elektronische en papieren dragers - formulieren)	19
2.7 Omzendbrief nr. 1331 van 21 juni 2001 (Koninklijk besluit van 13 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 tot uitvoering van artikel 119bis KBW, B.S. 7 april 2001 - Terugvordering van onverschuldigde bedragen)	20
2.8 Omzendbrief nr. 1332 van 21 juni 2001 (Vademecum betreffende de mogelijkheden tot afzien van het invorderen van ten onrechte betaalde gezinsuitkeringen)	21

2.9	Bijlage 7/109 van 21 juni 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)	25
2.10	Bijlage 7/110 van 28 augustus 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)	25
2.11	Bijlage 60/1 van 16 juli 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Mededeling buiten het netwerk van de sociale zekerheid van sociale gegevens van persoonlijke aard aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid)	26
2.12	Bijlage 8/1 van 16 juli 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 1264 van 28 mei 1996 (Mededeling buiten het netwerk van de sociale zekerheid van sociale gegevens van persoonlijke aard aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid)	28
2.13	Omzendbrief nr. 1333 van 9 oktober 2001 (Artikel 69, § 1, derde lid KBW - Herinvoering van het begrip 'belang van het kind')	29
2.14	Omzendbrief nr. 1334 van 9 oktober 2001 (Koninklijk besluit van 19 juli 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW – forfaitaire tegemoetkoming voor hulp van derden)	30
2.15	Bijlage 7/111 van 18 december 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)	31

1. Ministeriële omzendbrieven

- 1.1 Tweede addendum van 15 februari 2001 bij de Omzendbrief nr. 527 van 7 juni 1993 (Kinderen geplaatst in een gezin door bemiddeling van een dienst voor plaatsing in gezinnen of door bemiddeling van een adoptiedienst of -instelling- artikel 51, § 4 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders)

De ministeriële omzendbrief nr. 527 van 7 juni 1993, aangevuld door een eerste addendum van 20 februari 1997, kent een algemene afwijking toe voor het recht op kinderbijslag voor kinderen die geplaatst zijn door bemiddeling van een dienst voor plaatsing in gezinnen of door bemiddeling van een adoptiedienst of -instelling. Dit is een aanpassing van de ministeriële omzendbrief nr. 415 ten gevolge van de overdracht van de bevoegdheden aan de Vlaamse en de Franse Gemeenschap.

Dit tweede addendum van 15 februari 2001 actualiseert de omzendbrief nr. 527 met betrekking tot de wettelijke basis voor de erkende diensten voor plaatsing in gezinnen bij de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap en voor de erkende adoptiediensten of -instellingen bij de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap.

- 1.2 **Omzendbrief nr. 571 van 13 juni 2001** (Toepassing van artikel 76bis, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Barema's van gezinsbijslag van toepassing op 1 juni 2001)

Deze omzendbrief deelt de bedragen mee van de gezinsbijslag die van toepassing zijn op 1 juni 2001 na de overschrijding van de spilindex 107,30 (1996 = 100).

1.3 **Omzendbrief nr. 572 van 3 augustus 2001** (Kinderbijslag voor ontvoerde kinderen - Algemene afwijking overeenkomstig art. 52, derde lid van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (G.W.) en de toepassing van art. 69 van de G.W.)

Deze omzendbrief regelt de problematiek van de kinderbijslag voor ontvoerde kinderen. Hierna volgen de krachtlijnen van de regeling.

Het **begrip ontvoering** in de zin van de omzendbrief, behelst de ontvoering door een ouder, op diens verzoek of met diens medewerking. Er dient van de ontvoering een klacht te zijn ingediend of een aangifte te zijn gedaan bij de politiediensten. Bovendien moet het ontvoerde kind minderjarig zijn.

De omzendbrief bepaalt dat indien bij toepassing van de regels van het gezamenlijk ouderlijk gezag van **artikel 69 KBW** de ontvoerder zou worden aangeduid als bijslagtrekkende, de kinderbijslag dient te worden betaald aan de achtergebleven persoon die tot voor de ontvoering de bijslagtrekkende was.

Het **bedrag** van de kinderbijslag dient te worden vastgesteld alsof het kind nog zou deel uitmaken van het gezin of de instelling waar het verbleef tot voor de ontvoering.

De kinderbijslag voor een ontvoerd kind zal slechts worden betaald zolang het de leeftijd van **18 jaar** nog niet heeft bereikt.

Overeenkomstig **artikel 52, eerste lid KBW** is de kinderbijslag in principe niet verschuldigd ten behoeve van de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten het Koninkrijk. Overeenkomstig artikel 52, derde lid KBW werd door de Minister echter een **algemene vrijstelling** van deze voorwaarden verleend ten behoeve van de ontvoerde kinderen die aan de andere hiervoor vermelde voorwaarden voldoen.

De kinderbijslag zal voor **ten hoogste vijf jaar** vanaf de ontvoering van het kind worden verleend.

Deze omzendbrief heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1998.

- 1.4 **Omzendbrief nr. 573 van 17 september 2001** (Aanvullende Administratieve Schikking van 9 mei 2001 tot wijziging en vervollediging van de Administratieve Schikking van 27 februari 1977, gewijzigd bij akkoord van 2 oktober 1991, betreffende de toepassingsmodaliteiten van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië van 29 januari 1975, *B.S.* 30 juni 2001, blz. 22618 - 22619)

De Aanvullende Administratieve Schikking van 9 mei 2001 wijzigt en vervolledigt de Administratieve Schikking van 27 februari 1977 als volgt.

1. Vervanging van de door de Administratieve Schikking van 27 februari 1977 voorziene bedragen inzake kinderbijslag

De kinderbijslag in hoofde van de **werknemers (andere dan de mijnwerkers)**, die in het bezit zijn van een geldige arbeidsvergunning, wordt toegekend vanaf de datum van tewerkstelling, en ten vroegste vanaf 1 juli 2001:

- voor het eerste kind: 20,62 EUR hetzij 832 BEF per maand
- voor het tweede kind: 21,91 EUR hetzij 884 BEF per maand
- voor het derde kind: 23,20 EUR hetzij 936 BEF per maand
- voor het vierde kind: 24,49 EUR hetzij 988 BEF per maand.

De kinderbijslag in hoofde van de **rechthebbenden op een pensioen of rente** en in hoofde van de **overleden werknemers**, wordt vastgesteld als volgt:

1° indien verschuldigd door een Belgische instelling:

- voor het eerste kind: 20,62 EUR hetzij 832 BEF per maand
- voor het tweede kind: 21,91 EUR hetzij 884 BEF per maand
- voor het derde kind: 23,20 EUR hetzij 936 BEF per maand
- voor het vierde kind: 24,49 EUR hetzij 988 BEF per maand

2° indien verschuldigd door de Tunesische Nationale Kas voor Sociale Zekerheid:

op het bedrag dat door de Tunesische wetgeving inzake kinderbijslag is bepaald.

2. *Ten gevolge van de stijging van het indexcijfer der consumptieprijzen, zijn de bedragen berekend volgens het spilindexcijfer 107,30 (basis 1996 = 100) de volgende:*

voor het eerste kind: 21,47 EUR hetzij 866 BEF per maand
voor het tweede kind: 22,81 EUR hetzij 920 BEF per maand
voor het derde kind: 24,14 EUR hetzij 974 BEF per maand
voor het vierde kind: 25,48 EUR hetzij 1.028 BEF per maand.

Deze omzendbrief treedt in werking met ingang van 1 juli 2001.

De dossiers die afgesloten werden na 1 juli 2001 of in uitbetaling louter bij toepassing van het Verdrag of in uitvoering bij afwijking moeten herzien worden.

1.5 Omzendbrief nr. 574 van 20 november 2001 (Toepassing van artikel 66 KBW - Afstand van voorrang)

Deze omzendbrief licht de wijzigingen toe die werden aangebracht in artikel 66, eerste en tweede lid KBW door de programmawet van 19 juli 2001 (*B.S.* 28 juli 2001).

De wijzigingen beogen de volgende **doelstellingen**:

- inschrijven in de KBW van het principe volgens welk de voorrangsgerechtigde rechthebbende zelf het **belang van het kind** beoordeelt met het oog op het afstaan van zijn recht aan een niet-voorrangsgerechtigde rechthebbende
- onderwerpen van het afstandsrecht aan bepaalde voorwaarden opdat het voorrangrecht eerst zou worden toegekend aan een **hoofdgroep van rechthebbenden** die zich in principe prioritair bezig houden met de opvoeding van het kind
- voorzien in een **terugwerkende kracht van drie jaar** wanneer de wijziging van voorrang de toekenning impliceert van een hoger bedrag aan kinderbijslag.

I. VOORWAARDEN BETREFFENDE DE AFSTAND VAN VOORRANG

(art. 66, 1^e lid KBW)

1. De voorrangsgerechtigde rechthebbende

De afstand kan slechts tot stand worden gebracht door een rechthebbende die de voorrang heeft bij toepassing van **artikel 64 KBW**. De rechthebbenden die hun voorrang hebben bekomen ten gevolge van een afstand of een ministeriële afwijking zijn bijgevolg uitgesloten. Deze laatste voorrang is immers gebaseerd op artikel 66 KBW, en niet op artikel 64 KBW.

De rechthebbende moet zijn **akkoord** verlenen.

Het is de voorrangsgerechtigde rechthebbende die oordeelt of het in het **belang van het kind** is om een afstand van recht tot stand te brengen. Dit principe was reeds van toepassing als gevolg van de MO nr. 563 van 17 mei 1999.

2. De niet-voorrangsgerechtigde rechthebbende

De niet-voorrangsgerechtigde rechthebbende moet **deel uitmaken van het gezin van het kind**.

Het betreft een *feitelijke situatie*. Bijgevolg is de juridische fictie betreffende de aanwezigheid van het kind in het gezin van de twee ouders of de opvoeding van het kind door de twee ouders, uitdrukkelijk bepaald in de artikelen 60 en 64 KBW in geval van *gezamenlijk ouderlijk gezag*, niet van toepassing in het raam van artikel 66 KBW.

Wanneer het kind *geplaatst* is in een instelling, kan een afstand van recht niet tot stand worden gebracht, daar het kind geen deel uitmaakt van het gezin van een rechthebbende.

3. Hoofdgroep van rechthebbenden

De afstand kan slechts worden toegekend ten behoeve van een **hoofdgroep van rechthebbenden** die deel uitmaken van het gezin van het kind **of, bij gebreke eraan, ten behoeve van andere rechthebbenden** die deel uitmaken van het gezin van het kind.

- De *hoofdgroep* van rechthebbenden is samengesteld uit de vader, moeder, stiefvader, stiefmoeder of een persoon waarmee de vader of de moeder een feitelijk gezin vormt in de zin van artikel 56bis, § 2 KBW.

Zodra één of meer van deze rechthebbenden deel uitmaken van het gezin van het kind, kan de voorrang slechts worden afgestaan aan één van hen.

- Indien geen enkele rechthebbende van de hoofdgroep van rechthebbenden deel uitmaakt van het gezin van het kind, kan het recht bijgevolg worden afgestaan aan een *andere rechthebbende die deel uitmaakt van het gezin van dit kind*.

II. DATUM VAN UITWERKING VAN DE WIJZIGING VAN VOORRANG

(art. 66, 2e lid KBW)

• Principe

De wijziging van voorrang heeft uitwerking overeenkomstig artikel 64, § 3 KBW. M.a.w., de afstand heeft slechts uitwerking voor de toekomst.

• Terugwerkende kracht van 3 jaar

Voortaan kan de afstand echter eveneens gevolgen hebben voor het verleden onder de volgende voorwaarden:

1. Verzoek

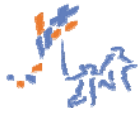
Het is de voorrangsgerechtigde rechthebbende die erom moet verzoeken. Nochtans is het niet noodzakelijk dat deze rechthebbende het initiatief neemt tot het verzoek. Het bewijs van de wil van de voorrangsgerechtigde rechthebbende om zijn recht af te staan voor een bepaalde voorbije periode volstaat. (d.w.z. expliciet akkoord, bijvoorbeeld handtekening op een document dat duidelijk de periode van de afstand vermeldt)

2. Hoger bedrag

De afstand moet de toekenning mogelijk maken van een hoger bedrag aan kinderbijslag.

3. Verjaring

De afstand kan geen gevolgen hebben buiten de grenzen van de verjaring bepaald bij artikel 120 KBW.

De bepaling van artikel 66, tweede lid KBW dat in de mogelijkheid voorziet om zijn recht af te staan voor een voorbije periode, heeft terugwerkende kracht tot 1 juli 1998. Op deze wijze kan de voorrangsgerechtigde rechthebbende vanaf 28 juli 2001 zijn recht afstaan voor een periode voorafgaand aan deze datum en dit binnen de grenzen van de verjaring.

III. INWERKINGTREDING VAN DE NIEUWE BEPALINGEN

- Artikel 66, eerste lid KBW: 28 juli 2001
- Artikel 66, tweede lid KBW: 1 juli 1998

IV. AFSTAND DIE WERD TOEGEKEND VOOR EN NA 28 JULI 2001: OPMERKINGEN

1. De oorzaken die een afstand doen uitdoven blijven ongewijzigd.

Dit betekent dat een afstand die tot stand kwam vóór de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen geldig blijft zolang één van de oorzaken van uitdoving zich niet heeft voorgedaan (bv. einde van het recht van de rechthebbende die zijn voorrang heeft afgestaan, herroeping van de afstand, einde van de periode waarvoor een afstand werd verleend, ...).

2. Indien er ten behoeve van een kind **reeds voor 28 juli 2001 een afstand werd verleend en er na deze datum een recht wordt geopend ten behoeve van een ander kind** dat deel uitmaakt van het gezin van de rechthebbende die voorrangsgerechtigd is geworden, kan deze afstand slechts geldig zijn ten aanzien van dit laatste kind indien hij niet strijdig is met de nieuwe bepalingen.

In deze hypothese en overeenkomstig de vroegere ministeriële richtlijnen kan de aanvankelijke afstandsverklaring aangevuld worden ten aanzien van het kind voor welk het recht later is geopend. Indien daarentegen deze afstand wettelijk niet mogelijk is, kan desgevallend een nieuwe afstand worden tot stand gebracht ten behoeve van dit laatste kind met inachtneming van de nieuwe bepalingen, met dien verstande dat de aanvankelijke afstand ten behoeve van het eerste kind geldig blijft na 28 juli 2001.

3. **Indien een afstand wordt verleend voor 28 juli 2001 en een hoger bedrag aan kinderbijslag kan worden toegekend voor een periode voorafgaand aan de datum van de afstand**, zal de aanvankelijke afstand kunnen worden aangevuld overeenkomstig de bovenvermelde principes, in de mate dat voldaan is aan de nieuwe voorwaarden.

In dit geval zal de rechthebbende die aanvankelijk het recht heeft afgestaan formeel zijn akkoord moeten verlenen ten aanzien van de nieuwe periode van afstand. Deze nieuwe periode van afstand zal van toepassing zijn op het verleden binnen de grenzen van de verjaring.

4. De wettelijke bepalingen zoals ze bestonden voor 28 juli 2001 zijn van toepassing op de **afstand die werd ontvangen door een kinderbijslaginstelling voor 28 juli 2001 en die na deze datum werd behandeld.**

V. INFORMATIEPLICHT VAN DE KINDERBIJSLAGINSTELLINGEN

De kinderbijslaginstellingen zijn geroepen de rechthebbenden en bijslagtrekkenden te helpen en hen te informeren over de voordelen en nadelen van een afstand.

Principes:

- De kinderbijslaginstelling die bevoegd is uit hoofde van de voorrangsgerechtigde rechthebbende zal elke inlichting geven betreffende een afstand van voorrang en een dergelijke afstand voorstellen telkens deze een voordeel inhoudt voor de gezinnen.
- De instelling die pas bevoegd zou worden ten gevolge van een afstand kan aan de rechthebbende slechts voorstellen zijn voorrangrecht af te staan wanneer een bijkomende kinderbijslag bedoeld in de artikelen 42bis en 50ter KBW kan bekomen worden.

Deze omzendbrief heeft uitwerking met ingang van 28 juli 2001.

De MO nr. 563 van 17 mei 1999 wordt opgeheven.

2. Omzendbrieven van de RKW

2.1 Omzendbrief nr. 1326 van 19 januari 2001 (Voorafbetaling van het kraamgeld - Maatregelen om de tijdige voorafbetaling van het kraamgeld te vrijwaren)

Deze omzendbrief strekt ertoe om de tijdige voorafbetaling van het kraamgeld te vrijwaren. Niet altijd worden de formulieren om voorafbetaling van het kraamgeld te verkrijgen ingediend bij het bevoegde kinderbijslagfonds, zijnde het fonds van de voorrangsgerechtigde rechthebbende. In de praktijk reageren de kinderbijslagfondsen hierop zeer verschillend.

Ten einde de administratieve praktijk ter zake te uniformiseren en te vermijden dat een wettelijk voordeel in het gedrang wordt gebracht door een te omslachtige procedure en gelet op de non-discriminatie van de verschillende gezinsvormen, vraagt de Rijksdienst de rechtsgeldige aanvragen om voorafbetaling van het kraamgeld onder de in deze omzendbrief vermelde voorwaarden zonder andere formaliteiten te aanvaarden.

De Rijksdienst herinnert er nochtans aan dat alle wettelijke bepalingen aangaande de voorrang en de bevoegdheid op basis van de aanvraag om kinderbijslag moeten worden geverifieerd na de geboorte. De voorafbetaling is slechts definitief voor zover op het tijdstip van de geboorte aan al de wettelijke vereisten voor de uitkering van het kraamgeld is voldaan.

Aangezien er thans geen belemmeringen meer zijn om in alle gevallen het kraamgeld vooraf te betalen hoofdens een potentiële rechthebbende (een ouder of grootouder, een broer of zuster of de samenwonende partner ...) wordt de CO nr. 1174 van 24 maart 1987 door de CO nr.1326 van 19 januari 2001 opgeheven.

2.2 Bijlage 7/108 van 19 maart 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)

Als bijlage van de CO nr. 949 worden de omrekeningskoersen meegedeeld van de munteenheden van de lidstaten die niet deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie (EMU), voor de **periode april, mei en juni 2001**, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 37 van 3 februari 2001, door de Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor Sociale Zekerheid van migrerende werknemers.

Ondertussen is **ook Griekenland, op 1 januari 2001, toegetreden tot de EMU** en komt dus niet meer voor in de driemaandelijks door de Administratieve Commissie gepubliceerde tabel van de omrekeningkoersen.

De omrekeningskoers tussen de euro en de Griekse drachme werd met ingang van 1 januari 2001 onherroepelijk vastgesteld: 1 euro = 340,750 GRD (Verordening (EG) nr. 1478/2000 van 19 juni 2000 - Pb. L. van 7 juli 2000).

Voor de omzetting van een bedrag in Griekse drachme naar een bedrag in Belgische frank en omgekeerd, dient te worden verwezen naar de bijlage nr. 7/100 bij de CO nr. 949 van 11 januari 1999.

2.3 Omzendbrief nr. 1327 van 20 april 2001 (Recht op gezinsbijslag voor grensarbeiders)

In deze omzendbrief worden **het koninklijk besluit van 13 maart 2001 tot uitvoering van artikel 102, § 1, eerste lid van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en het ministerieel besluit van 15 maart 2001 tot bepaling van de voorwaarden waaronder gezinsbijslag wordt toegekend uit hoofde van grensarbeiders, toegelicht.**

Samenvattend wordt gesteld dat het bovengenoemde koninklijk en ministerieel besluit het mogelijk maken om de Belgische gezinsbijslag (kraamgeld, adoptiepremie en kinderbijslag) toe te kennen aan werknemers die met hun kinderen in België wonen en in een andere lidstaat van de EER tewerkgesteld zijn als grensarbeider of er een sociale uitkering genieten na een dergelijke tewerkstelling en aan hun wezen. Deze bijslag zal echter slechts worden toegekend voor zover er geen dergelijke gezinsbijslag (inclusief overgangsregelingen) wordt verleend bij toepassing van andere Belgische of buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regelen van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. Enkel de Rijksdienst is bevoegd om deze bijslag uit te betalen.

- 2.4 Omzendbrief nr. 1328 van 18 mei 2001 (Koninklijk besluit van 7 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 december 1975 - Recht op kinderbijslag voor het kind dat studies volgt in het kader van een communautair actieprogramma - Recht op kinderbijslag tijdens de stage)

art. 4, eerste lid, 3° KB van 30.12.1975 - art. 8, tweede lid KB van 30.12.1975

Deze omzendbrief geeft toelichting bij het koninklijk besluit van 7 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 maart 2001. Het betreft twee wijzigingen.

Recht op kinderbijslag voor het kind dat studies volgt in het kader van een communautair actieprogramma.

In eerste instantie wijzigt dit besluit **artikel 4, eerste lid, 3°** van het koninklijk besluit van 30 december 1975.

Thans wordt het recht op kinderbijslag verleend aan het kind dat terwijl het regelmatig is ingeschreven aan een in het Rijk gevestigde universiteit, in een andere lidstaat van de Europese Unie, voltijds onderwijs volgt, dat integraal deel uitmaakt van het studieprogramma van deze universiteit en een volledige academische erkenning krijgt.

De toepassing van deze bepaling wordt voortaan verruimd tot studenten die ingeschreven zijn in een inrichting van **hoger onderwijs** in België en voltijds onderwijs volgen in een andere **lidstaat van de Europese Economische Ruimte** (EU + Noorwegen, IJsland en Liechtenstein - EER), **of in een andere staat die deelneemt aan een communautair actieprogramma** op onderwijsgebied.

Deze bepalingen hebben **uitwerking met ingang van 1 september 1997**. Betrokkenen beschikken vanaf 29 maart 2001 (datum van publicatie in het Staatsblad), conform artikel 120 van de Kinderbijslagwet, over een termijn van drie jaar om een eventueel recht op kinderbijslag op deze gronden te vorderen, recht dat dus ten vroegste kan ingaan op 1 september 1997. In de mate dat ze kunnen worden gerepertorieerd, dienen de dossiers met terugwerkende kracht te worden herzien, zonder dat een uitdrukkelijke vraag hierom van betrokkene vereist is.

Recht op kinderbijslag tijdens de stage.

Overeenkomstig **artikel 8, tweede lid**, van het KB van 30 december 1975 kan de jongere die een stage verricht, met name in het raam van de permanente vorming van de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen, kinderbijslag ontvangen indien het loon of de vergoedingen toegekend voor deze stages het bedrag waarboven een leerling ophoudt kinderbijslag te ontvangen, niet overschrijden.

Het tweede lid werd in die zin aangepast dat **niet langer wordt rekening gehouden met de vergoedingen die aan de stagiair zijn verschuldigd bij wijze van terugstorting van kosten** betaald ingevolge de regelgeving van de Franse gemeenschap, zoals bepaald door de MO nr. 457 van 5 mei 1988.

Het gewijzigde artikel 8, tweede lid bepaalt dan ook dat brutolonen toegekend voor de stages of sociale uitkeringen die eruit voortvloeien een beletsel vormen voor de toekenning van de kinderbijslag, zo zij een bedrag van - vanaf 1 juni 2001 - 16.500 BEF overstijgen.

Deze bepaling is in werking getreden op 1 april 2001.

- 2.5 Omzendbrief nr. 1329 van 18 mei 2001 (Koninklijk besluit van 19 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW, B.S. 20 april 2001 - Begrip feitelijk gezin)

Dit koninklijk besluit **vervangt** in het koninklijk besluit van 12 april 1984 dat de hoedanigheid van rechthebbende met personen ten laste definieert - een hoedanigheid waarvan de toekenning van de toeslagen 42bis en 50ter KBW afhangt - het **begrip 'gezin gevormd door personen van verschillend geslacht' door het begrip 'feitelijk gezin'**.

Deze wijziging diende nog te worden doorgevoerd ingevolge de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en diverse bepalingen, die de discriminaties op basis van het geslacht van de personen die een gezin vormen in de KBW heeft opgeheven door de invoering van het begrip feitelijk gezin.

Dit besluit heeft uitwerking **met ingang van 1 september 2000**.

2.6 Omzendbrief nr. 1330 van 21 mei 2001 (Informatievergaring met elektronische en papieren dragers - formulieren)

Deze circulaire geeft **voor het tweede semester van het jaar 2001 en het eerste semester van het jaar 2002, onderrichtingen over de technieken van informatievergaring** inzake sociale (persoons)gegevens teneinde het dossierbeheer zo vlot mogelijk te laten verlopen.

De omzendbrief geeft een overzicht van de verschillende gegevens welke noodzakelijk zijn voor het dossierbeheer en de wijze waarop over het gegeven informatie wordt ingewonnen (flux, on-line, formulieren, verklaringen of attesten). Daarna volgt een uiteenzetting over de verschillende formulieren die worden gebruikt om informatie in te winnen bij de sociaal verzekerden en de werkgever. De circulaire verstrekt aanwijzingen voor het gebruik, en verduidelijkt de betekenis, de gevolgen van het formulier en de periodiciteit.

Nadien volgen een aantal praktische schikkingen met betrekking tot het verzenden van de controleformulieren (periodieken).

2.7 Omzendbrief nr. 1331 van 21 juni 2001 (Koninklijk besluit van 13 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 tot uitvoering van artikel 119bis KBW, B.S. 7 april 2001 - Terugvordering van onverschuldigde bedragen)

Dit koninklijk besluit voert een aanzienlijke **verhoging** door **van de verschillende plafonds** bepaald door het koninklijk besluit van 26 juni 1987. Dit biedt de mogelijkheid af te zien van bepaalde etappes bij de procedures voor de terugvordering van onverschuldigde bedragen.

De circulaire geeft een overzicht van de wijzigingen:

- de mogelijkheid voor de fondsen om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde bedragen lager dan **1.000 BEF** (vroeger 200 BEF) wanneer inhoudingen op de kinderbijslag niet langer mogelijk zijn;
- de mogelijkheid voor de fondsen om af te zien van een gerechtelijke actie wanneer het onverschuldigd bedrag lager is dan **20.000 BEF** (vroeger 5.000 BEF);
- de mogelijkheid voor de fondsen om af te zien van een gedwongen uitvoering wanneer het onverschuldigd bedrag lager is dan **25.000 BEF** (vroeger 6.000 BEF).

Tevens werden deze bedragen omgezet in euro waarbij de afrondingen nodig voor de transparantie werden doorgevoerd. Deze drie bedragen worden aldus op 1 januari 2002 respectievelijk **25, 500 en 620 euro**.

Het koninklijk besluit van 13 maart 2001 is in werking getreden op 17 april 2001.

In dit verband kan tevens worden verwezen naar de CO 1332 van 21 juni 2001, die een vademecum bevat betreffende de mogelijkheden tot afzien van het invorderen van ten onrechte betaalde gezinsuitkeringen. (infra III. 6)

2.8 Omzendbrief nr. 1332 van 21 juni 2001 (Vademecum betreffende de mogelijkheden tot afzien van het invorderen van ten onrechte betaalde gezinsuitkeringen)

Deze omzendbrief bevat als bijlage een vademecum betreffende de mogelijkheden tot afzien van het invorderen van ten onrechte betaalde gezinsuitkeringen.

Het vademecum is bedoeld als werkinstrument voor de dossierbeheerders, en bevat aldus duidelijke **richtlijnen voor de praktijk**. Het betreft een uiteenzetting **via een globale aanpak** van het geheel van de regels die van toepassing zijn voor het afzien van de terugvordering van ten onrechte betaalde gezinsbijslag, en dus de aanrekening ervan ten laste van het reservefonds. De rode draad is de logica tonen achter de verschillende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn inzake de mogelijkheid om af te zien van invordering. Het hoofddoel is het terrein af te bakenen om te voorzien in een kader voor de beoordelingsbevoegdheid waarover de kinderbijslagfondsen beschikken en om daardoor de principiële gelijke behandeling van alle sociaal verzekerden binnen de regeling te garanderen.

Hierna worden de hoofdlijnen van de CO weergegeven.

I. Grondregels inzake terugvordering en toelichting van de gebruikte begrippen.

Vooreerst behandelt de circulaire de **grondregel** dat ten onrechte betaalde uitkeringen moeten worden teruggevorderd. Vermits de sociale uitkeringen die ten onrechte zijn betaald gefinancierd zijn met gelden van de gemeenschap, kunnen in het sociaal recht de instellingen met een opdracht van algemeen belang de schulden van de sociaal verzekerden niet naar believen behandelen.

Nadien worden de verschillende **fasen en modaliteiten van de invorderingsprocedure** behandeld. Na de kennisgeving van het debet kan de invordering plaatsvinden volgens verschillende modaliteiten. De circulaire bespreekt de invordering in der minne (vrijwillige betaling, sectoriële of intersectoriële inhouding), de gerechtelijke invordering en de invordering via gedwongen tenuitvoerlegging. De wet legt principieel geen dwingende rangorde op voor de verschillende invorderingsmodaliteiten, maar in de praktijk zullen de kinderbijslagfondsen deze regel moeten zien te combineren met een voorzichtige houding tegenover de sociale gevolgen ervan voor de debiteur.

II. Uitzonderingen op de algemene regel van de terugvordering: onderzoek van de door de wet bepaalde mogelijkheden om af te zien van terugvordering.

De wet voorziet tevens een aantal **mogelijkheden om** - in uitzondering op de algemene regel van de terugvordering - **af te zien van invordering**. De wet onderscheidt drie categorieën die door de CO duidelijk worden afgebakend:

1. Afzien van terugvordering van een debet omdat de invordering technisch onmogelijk blijkt.

In eerste instantie kan worden afgezien van terugvordering van een debet omdat de invordering **technisch onmogelijk** blijkt. Dit houdt in dat de terugvordering materieel of juridisch gezien onmogelijk is. De circulaire deelt de verschillende mogelijke situaties in volgens de fase van de invorderingsprocedure waarin ze zich kunnen voordoen. De volgende situaties worden behandeld: de debiteur is niet bekend, de debiteur is verdwenen, de erfgenamen hebben verzaakt aan de nalatenschap van de debiteur, gedeeltelijke kwijtschelding van schulden door een vonnis in het kader van een collectieve schuldenregeling en insolventie van de debiteur.

2. Afzien van terugvordering om redenen van efficiëntie, namelijk omdat de recuperatie te onzeker is of te duur.

Een tweede mogelijkheid bestaat erin af te zien van terugvordering om **redenen van efficiëntie, namelijk omdat de recuperatie te onzeker is of te duur**. Deze categorie geeft de fondsen de mogelijkheid om niet terug te vorderen als de kosten ervan hoger dreigen uit te vallen dan het bedrag dat zou teruggeëind worden. Deze situatie kan zich in verschillende fasen van de terugvorderingsprocedure voordoen:

- vóór de kennisgeving van het vastgestelde debet

Wat betreft de fase van de kennisgeving van het debet, zet de circulaire de mogelijkheid van artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 om af te zien van invordering als de **schuld lager is dan 1.000 BEF (25 EUR)** vanaf 1 januari 2002) uiteen.

Het fonds dat schuldeiser is kan aldus oordelen dat de kosten van de administratieve terugvorderingsprocedure onverantwoord hoog zijn in verhouding tot het bedrag dat zou kunnen worden gerecupereerd. Er mag echter maar van invordering worden afgezien als sectoriële inhoudingen geheel onmogelijk zijn op het ogenblik dat het debet wordt vastgesteld. Bovendien kan het bedrag van het debet geen reden vormen om af te zien van de terugvordering van een debet dat te wijten is aan fraude door de sociaal verzekerde.

- voordat een verzoekschrift is ingediend bij de rechtbank

In de fase van het indienen van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank voorziet artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering langs gerechtelijke weg als het **debet minder bedraagt dan 20.000 BEF (500 EUR)** vanaf 1 januari 2002). Het is immers zinloos het risico te lopen hoge kosten te moeten betalen voor een advocaat om een bedrag te recupereren dat in verhouding ermee niet erg groot is. Opnieuw echter moet hier voorbehoud worden gemaakt voor het geval van fraude.

- voordat de gedwongen tenuitvoerlegging wordt aangevat of voortgezet na een gunstig vonnis

Tenslotte bepaalt de circulaire de verschillende mogelijkheden om in de fase van de gedwongen tenuitvoerlegging van het uitgesproken vonnis af te zien van het in gang zetten, dan wel het voortzetten van de gedwongen tenuitvoerlegging.

Wat betreft het afzien van het in gang zetten van de gedwongen tenuitvoerlegging, kan een onderscheid worden gemaakt tussen drie regelingen:

Voor *roerend en onroerend beslag*, kan op basis van artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 worden afgezien van het beginnen aan de tenuitvoerlegging voor een **debet van minder dan 25.000 BEF (620 EUR)** vanaf 1 januari 2002). Opnieuw moet hier echter voorbehoud worden gemaakt voor het geval van fraude.

Bij *derdenbeslag* bepaalt artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 dat kan worden afgezien van het voortzetten van een derdenbeslag op het loon als blijkt dat het beslag niet op een daadwerkelijke terugvordering zal uitlopen omdat het **loon van de debiteur zo laag is dat het wettelijk gezien niet voor beslag vatbaar is**. De mogelijkheid om af te zien van derdenbeslag **geldt op dezelfde wijze voor de socialezekerheidsuitkeringen**.

Ook wordt de mogelijkheid behandeld van artikel 4 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 om af te zien van de voortzetting van de gedwongen tenuitvoerlegging ten laste van een debiteur die in het *buitenland* is gevestigd en die in België of in zijn land van verblijf geen bezittingen heeft waarop men beslag kan leggen.

Wat betreft het afzien van het voortzetten van de gedwongen tenuitvoerlegging, kunnen de kinderbijslaginstellingen, bij roerend en onroerend beslag, afzien van de voortzetting van de gedwongen tenuitvoerlegging als blijkt dat de **waarde van de in beslag genomen goederen niet blijkt te volstaan om de kosten te dekken die inherent zijn aan het voortzetten van de procedure** (artikel 5 van het koninklijk besluit van 26 juni 1987).

3. Afzien van terugvordering om sociale redenen.

Tot slot kan tevens worden afgezien van terugvordering om **sociale redenen**. Hiermee wordt bedoeld dat terugvorderen oorzaak zou zijn van een groter sociaal onrecht dan niet terugvorderen.

Vermits het begrip terugvordering die uit sociaal oogpunt niet raadzaam is, niet wordt bepaald in de wet, moeten de omstandigheden waarin er een beroep op kan worden gedaan duidelijk omschreven worden. De CO geldt enkel als hulpmiddel bij het nemen van de beslissing en heeft niet de pretentie volledig te zijn.

Wil men kunnen besluiten dat terugvordering uit sociaal oogpunt niet wenselijk is, dan moeten de volgende **voorwaarden** samen vervuld zijn. Ten eerste is het principieel aan de sociaal verzekerde om te **vragen dat van de invordering wordt afgezien**. Bovendien moet hij de redenen aanvoeren die volgens hem afdoende zijn om een beslissing in die zin te verkrijgen. Alle formalisme is in dit verband echter ongepast. Ten tweede dient de sociaal verzekerde op het tijdstip van de niet verschuldigde betaling **te goeder trouw** te zijn. De CO bespreekt hier de drie typesituaties van artikel 120bis KBW, in verband met de verjaringstermijn: frauduleuze handelingen, valse verklaringen en bewust onvolledige verklaringen. Tenslotte moet de **financiële situatie** van de debiteur worden onderzocht, en dit op het ogenblik van de aanvraag om af te zien van de invordering. Als algemene regel kan men stellen dat de invordering uit sociaal oogpunt ongewenst kan worden genoemd als ze een bedreiging vormt voor de reeds hachelijke financiële situatie van het gezin van de debiteur.

De CO besluit met een aantal belangrijke **opmerkingen** aangaande het afzien van invordering om sociale redenen:

- De mogelijkheid om **sectoriële of intersectoriële inhoudingen** te doen vormt geen bepalende factor bij het beantwoorden van de vraag of terugvordering uit sociaal oogpunt af te raden is.

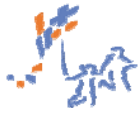
- De beoordeling van de financiële situatie van de debiteur door het fonds kan ertoe leiden dat wordt **afgezien van de invordering van maar een deel van de schuld**.

- Het kinderbijslagfonds beschikt over een ruime beoordelingsvrijheid om te bepalen of invordering in sociaal opzicht al dan niet af te raden is; daarom moet de genomen **beslissing zeer nauwkeurig gemotiveerd** zijn.

- **Collectieve schuldenregeling**: als de schuldbemiddelaar een voorstel doet tot kwijtschelding van de schuld, kan het fonds beslissen de invordering te beschouwen als uit sociaal oogpunt niet wenselijk; in dit geval moet het voorstel van de schuldbemiddelaar gelijkgesteld worden met een aanvraag om af te zien van de invordering alsof die van de debiteur zelf afkomstig was, verder zal men moeten nagaan of de debiteur ten tijde van de betaling te goeder trouw was, en is het feit dat er een procedure voor collectieve schuldenregeling loopt, een voldoende aanwijzing voor de onhoudbare financiële situatie waarin de debiteur verkeert.

- Ontvangt de debiteur het **bestaansminimum** op het ogenblik dat de mogelijkheid wordt onderzocht om af te zien van de invordering, dan kan vanzelf worden aangenomen dat invorderen een ernstige bedreiging voor zijn financiële situatie zou betekenen.

In dit verband kan tevens worden verwezen naar het koninklijk besluit van 13 maart 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 juni 1987 tot uitvoering van artikel 119bis van de gecoördineerde wetten, alsook de CO 1331 van 21 juni 2001. (supra III. 5)

2.9 Bijlage 7/109 van 21 juni 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)

De bijlage bij de CO nr. 949 bevat de omrekeningskoersen van de munteenheden van de lidstaten die niet deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie (E.M.U), voor de **periode juli, augustus en september 2001**, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 133 van 5 mei 2001, door de Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers.

2.10 Bijlage 7/110 van 28 augustus 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)

Deze bijlage bij de CO nr. 949 bevat de omrekeningskoersen van de munteenheden van de lidstaten die niet deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie (EMU), voor de **periode oktober, november en december 2001**, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 219 van 4 augustus 2001, door de Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers.

2.11 Bijlage 60/1 van 16 juli 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Mededeling buiten het netwerk van de sociale zekerheid van sociale gegevens van persoonlijke aard aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid)

Deze bijlage bij de omzendbrief 949 bespreekt de beraadslaging nr. 01/33 van 10 april 2001 van het Toezichtscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid. Bij deze beraadslaging **verleende het Toezichtscomité bij de KSZ een algemene machtiging aan de Kruispuntbank en de sociale zekerheidsinstellingen om sociale gegevens van persoonlijke aard onder bepaalde voorwaarden mee te delen aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen in het kader van de toepassing van internationale sociale zekerheidsovereenkomsten.**

Artikel 15 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid (Kruispuntbankwet) bepaalt dat een principiële machtiging van het Toezichtscomité vereist is voor elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard buiten het netwerk van de sociale zekerheid.

Dit Toezichtscomité heeft een algemene machtiging verleend in de beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995. Hierbij werden de Kruispuntbank en de sociale zekerheidsinstellingen gemachtigd om sociale gegevens van persoonlijke aard mee te delen aan (onder andere) de bestemmingen vermeld in artikel 14, eerste lid, 4° van de Kruispuntbankwet, met name de instellingen naar buitenlands recht in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid.

In de mate dat buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen krachtens gemeenschapsrechtelijke of internationaalrechtelijke bepalingen bij de mededelingen van gegevens gelijkgesteld moeten worden met eigen nationale instellingen, worden deze instellingen echter niet als buitenlandse instellingen beschouwd in het kader van de Kruispuntbankwet en vallen dus niet onder de uitzonderingsbepaling van voornoemd artikel 14, eerste lid, 4°. Om deze reden kan men wat betreft de uitwisseling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan dergelijke instellingen geen beroep doen op de machtiging vervat in de voormelde beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995.

Dit houdt in dat voor sommige mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard aan bepaalde buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen steeds een afzonderlijke machtiging bij het Toezichtscomité dient te worden aangevraagd.

In het kader van een vlotte internationale samenwerking leek het nochtans aangewezen om te voorzien in één algemene beraadslaging. Bij de onderhavige beraadslaging nr. 01/33 worden de Kruispuntbank en de sociale zekerheidsinstellingen op algemene wijze gemachtigd om sociale gegevens van persoonlijke aard mee te delen aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen.

Deze machtiging heeft echter geen betrekking op mededelingen aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen die (zullen) verlopen door middel van een geïnstitutionaliseerde elektronische gegevensstroom via het netwerk van de Kruispuntbank; voor dergelijke gegevensstromen dient het Toezichtscomité opnieuw geraadpleegd te worden.

Door de beraadslaging nr. 01/33 van 10 april 2001 wordt de machtiging vervat in de beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995 voor zover zij betrekking heeft op de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan de bestemmingen vermeld in artikel 14, eerste lid, 4° van de Kruispuntbankwet opgeheven en vervangen door een algemene machtiging die geldt voor elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen met het oog op de toepassing van internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid. Deze algemene machtiging verleend in de beraadslaging nr. 95/58 blijft voor het overige uiteraard onverkort van toepassing.

Tevens wordt de algemene machtiging met beperkt toepassingsgebied, vervat in de beraadslaging nr. 00/78 van 3 oktober 2000 door de algemene machtiging vervat in de beraadslaging nr. 01/33 van 10 april 2001 integraal opgeheven. De beraadslaging nr. 00/78 werd echter, precies omwille van haar al te beperkte draagwijdte, niet ter kennis gebracht van de kinderbijslagfondsen en werd dan ook bij het Toezichtscomité aan een nieuw onderzoek onderworpen.

Ingevolge de beraadslaging nr. 01/33 wordt bijlage nr. 8 van de CO 1264 van 28 mei 1996 opgeheven.

- 2.12 **Bijlage 8/1 van 16 juli 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 1264 van 28 mei 1996** (Mededeling buiten het netwerk van de sociale zekerheid van sociale gegevens van persoonlijke aard aan buitenlandse sociale zekerheidsinstellingen in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid)

Deze bijlage bij de omzendbrief 1264 bespreekt de beraadslaging nr. 01/33 van 10 april 2001. Hier kan worden verwezen naar de bespreking betreffende bijlage 60/1 bij CO 949. (supra III. 11)

2.13 Omzendbrief nr. 1333 van 9 oktober 2001 (Artikel 69, § 1, derde lid KBW - Herinvoering van het begrip 'belang van het kind')

De wet van 8 mei 2001 tot wijziging van artikel 69 KBW (*B.S.* 6 september 2001) heeft opnieuw het begrip 'belang van het kind' ingevoerd in artikel 69, § 1, derde lid KBW.

Overeenkomstig deze nieuwe bepaling kunnen, in het kader van de co-ouderschapsregeling, de ouders die niet overeenkomen over de toekenning van de kinderbijslag, aldus de **arbeidsrechtbank vragen om de bijslagtrekkende aan te duiden 'en dit in het belang van het kind'**.

Door het schrappen van de notie 'belang van het kind' sedert 6 februari 1999 oordeelden veel arbeidsrechters enkel nog op grond van de bepalingen tot aanwijzing van de bijslagtrekkende, zoals voorzien in artikel 69, § 1, derde lid KBW. Vermits die wettelijke bepalingen niet meer expliciet het belang van het kind als criterium vermeldden, achtten veel rechters er zich dan ook niet meer door gebonden.

De wijziging treedt in werking vanaf 16 september 2001. Vanaf deze datum is de rechter derhalve verplicht het criterium 'belang van het kind' in aanmerking te nemen.

2.14 **Omzendbrief nr. 1334 van 9 oktober 2001** (Koninklijk besluit van 19 juli 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW – forfaitaire tegemoetkoming voor hulp van derden)

Het koninklijk besluit van 19 juli 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW (*B.S.* 23 augustus 2001) wijzigt artikel 3 van laatstgenoemd besluit als volgt.

De forfaitaire tegemoetkoming voor hulp van derden werd toegevoegd aan de lijst in artikel 3 van sociale uitkeringen die niet moeten worden meegeteld bij de berekening van het bedrag van de vervangingsinkomsten van, naargelang van het geval, de rechthebbende alleen of de rechthebbende en zijn met hem samenwonende (huwelijks)partner.

De forfaitaire tegemoetkoming voor hulp van derden wordt door de regeling van de ziekte- en invaliditeitsverzekering uitgekeerd aan sociaal verzekerden die primair ongeschikt of invalide zijn, die niet in het ziekenhuis opgenomen zijn en voor wie hulp van derden onontbeerlijk is omdat ze de handelingen van het dagelijks leven niet meer alleen kunnen uitvoeren.

Deze wijziging is in werking getreden op 3 september 2001. Dit betekent dat alleen de tegemoetkoming voor de dag van 1 september 2001 (een werkdag) meetelt als vervangingsinkomen voor de maand september 2001.

2.15 Bijlage 7/111 van 18 december 2001 bij de Omzendbrief van de RKW, CO nr. 949 van 30 november 1973 (Omrekeningskoersen van de munteenheden)

Deze bijlage bij de CO nr. 949 bevat de omrekeningskoersen van de munteenheden van de lidstaten die niet deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie (EMU), voor de **periode januari, februari en maart 2002**, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 310 van 7 november 2001, door de Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers.